

Jewish Justice and #MeToo

I. Justice in the Courtroom

General Principles

<p>1. B. Yevamot 109b For R. Samuel b. Nahmani stated in the name of R. Jonathan: <u>A judge should always imagine himself as if [he had] a sword lying between his thighs, and Gehenna was open beneath him;</u> as it is said in Scripture, Behold, it is the couch of Solomon; threescore mighty men are about it, of the mighty men of Israel etc. because of the dread in the night (SoS 3:7): 'because of the dread of' Gehenna which is like 'the night'.</p>	<p>1. בבלי יבמות קט:ב דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: <u>לעולם יראה דיין עצמו כאילו חרב מונחת לו בין ירכותיו וגיהנם פתוחה לו מתחתיו,</u> שנאמר: הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל וגוי מפחד בלילות, מפחד של גיהנם שדומה ללילה.</p>
<p>2. B. Sanhedrin 7a And R. Samuel b. Nahmani, citing R. Jonathan said: <u>A judge who unjustly takes the possessions of one and gives then to another, the Holy One, blessed be He, takes from him his life,</u> for it is written: Rob not the poor because he is poor; neither oppress the afflicted in the gate, for the Lord will plead their cause, and will despoil of life those that despoil them (Prov. 22:22-23).</p>	<p>2. בבלי סנהדרין ז:א ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: <u>כל דיין שנוטל מזה ונותן לזה שלא כדין - הקדוש ברוך הוא נוטל ממנו נפשו</u> שנאמר אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער כי ה' יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש.</p>
<p>3. B. Sanhedrin 6b Judges should also know whom it is they are judging, before whom they are judging, and who will call them to account [if they pervert justice], as it is written: God standeth in the Congregation of God [in the midst of judges doth He judge] (Ps 82:1). And thus it is said, concerning Jehoshaphat, He said to the judges, Consider what ye do, for ye judge not for man, but for the Lord (2 Chron. 19:2). And lest the judge should say: Why have all this trouble and responsibility? It is further said: He is with you in giving judgment (ibid). <u>The judge is to be concerned only with what he actually sees with his own eyes.</u></p>	<p>3. בבלי סנהדרין ו:ב ויהו הדיינין יודעין את מי הן דנין, ולפני מי הן דנין, ומי עתיד ליפרע מהן, שנאמר אלהים נצב בעדת אל. וכן ביהושפט הוא אומר ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי (אם) לה', שמא יאמר הדיין מה לי בצער הזה - תלמוד לומר עמכם בדבר משפט - <u>אין לו לדיין אלא מה שעיניו רואות.</u></p>
<p>4a. Rambam Book of Commandments 290 And to acquit a thousand sinners is far better and desirable than it is to kill a single innocent one day.</p>	<p>4. ספר המצוות לרמב"ם מצות לא תעשה רצ ולזכות אלף חוטאים יותר טוב ונכסף מהרוג זכאי אחד יום אחד.</p>
<p>4b. M. Makkot 1:10 A Sanhedrin which would execute somebody once in seven years would be considered destructive. Rabbi Elazar Ben Azariah says: "Once in seventy years." Rabbi Tarfon and Rabbi Akiva said: "If we were on the Sanhedrin, nobody would have ever been executed." Rabban Shim'on Ben Gamliel said: <u>"They too would have increased murderers in Israel."</u></p>	<p>משנה מכות א:י סנהדרין ההורגת אחד בשבוע נקראת חובלנית רבי אלעזר בן עזריה אומר אחד לשבעים שנה רבי טרפון ורבי עקיבא אומרים אילו היינו בסנהדרין לא נהרג אדם מעולם רבן שמעון בן גמליאל אומר <u>אף הן מרבין שופכי דמים בישראל:</u></p>

The Collar of Responsibility

<p>5a. B. Shevuot 30b-31a And how do we know that a judge who knows that a plea is false should not say, 'Since the witnesses give evidence, I will decide it, and the collar [of responsibility] will hang round the neck of the witnesses?' Because it is said: From a false matter keep far (Ex. 23:7).</p> <p>5b. B. Sanhedrin 44b Our Rabbis taught: It happened once that a man who was being taken to be executed said: 'If I am guilty of this sin, may my death not atone for any of my sins; but if I am innocent thereof, may my death expiate all my sins. The court and all Israel are guiltless, but may the witnesses never be forgiven.' Now, when the Sages heard of the matter they said: It is impossible to reverse the decision, since the sentence has been promulgated. He must therefore be executed, and may the collar [of responsibility] ever hang on the neck of the witnesses.</p>	<p>5. בבלי שבועות ל-ב-לא:א מנין לדיין שיודע בדין שהוא מרומה, שלא יאמר: הואיל והעדים מעידין, אחתכנו ויהא קולר תלוי בצואר עדים? תלמוד לומר: מדבר שקר תרחק.</p> <p>בבלי סנהדרין מד:ב תנו רבנן: מעשה באדם אחד שיצא ליהרג, אמר: אם יש בי עון זה - לא תהא מיתתי כפרה לכל עונותי, ואם אין בי עון זה - תהא מיתתי כפרה לכל עונותי, ובית דין וכל ישראל מנוקין, והעדים לא תהא להם מחילה לעולם. וכששמעו חכמים בדבר, אמרו: להחזירו - אי אפשר, שכבר נגזרה גזירה. אלא: יהרג, ויהא קולר תלוי בצואר עדים.</p>
---	---

Impartiality and Status

<p>6. M. Avot 1:8 Yehuda ben Tabai and Shimon ben Shetach received from them. Yehuda ben Tabai says, "Do not make yourself like the judges' advisers; and when the litigants are before you, they should be like evildoers in your eyes; and when they are excused from before you, they should be meritorious in your eyes - when they have accepted the judgment."</p>	<p>6. משנה אבות א:ח יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו מהם יהודה בן טבאי ואומר אל תעש עצמך כעורכי הדיינין וכשיהיו בעלי דינים עומדים לפניך יהיו בעיניך כרשעים וכשנפטרים מלפניך יהיו בעיניך כזכאין כשקבלו עליהם את הדין:</p>
<p>7a. Deuteronomy 16:19 Do not pervert justice or show partiality (lit. "recognize faces")</p> <p>7b. Leviticus 19:15 Do not pervert justice; do not show partiality to the poor or favoritism to the great, but judge your neighbor fairly.</p>	<p>7. דברים טז:יט לא תטה משפט לא תכיר פנים</p> <p>ויקרא יט:טו לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך:</p>
<p>8a. Exodus 32:6 Do not subvert justice to your poor in their disputes.</p> <p>8b. Mekhilta D.R. Yishmael Mishpatim 20 "Do not subvert justice to your poor in their disputes" – If someone who is wicked and someone who is kosher stand before you in judgment, that one should not say because he is wicked I will subvert the judgement against him. Therefore it says, "do not subvert justice of your poor in his disputes" – he is "poor" in commandments.</p>	<p>8. שמות כג:ו לא תטה משפט אבליך בריבו:</p> <p>מכילתא דרבי ישמעאל משפטים כ לא תטה משפט אביונך בריבו...רשע וכשר עומדין לפניך בדין, שלא תאמר הואיל ורשע הוא, אטה עליו את הדין, לכך נאמר לא תטה משפט אביונך בריבו, אביון הוא במצות.</p>

Exception to Impartiality

<p>9a. B. Shabbat 119a Rava said: <u>May I be rewarded for that when a disciple came before me in a lawsuit, I did not lay my head upon my pillow before I had reversed in his favor.</u> Mar son of R. Ashi said: I am unfit to judge in a scholar's lawsuit. What is the reason? He is as dear to me as myself, and a man cannot see [anything] to his own disadvantage</p> <p>9b. Shulhan Aruch Hoshen Mishpat 15:1 A judge must prioritize cases based on the order in which they are received, but a judge must prioritize a case of a Torah scholar even if the case came at the end. <u>And also, it is a mitzvah to reverse the decision in the Torah scholar's favor as much as possible.</u></p>	<p>9. בבלי שבת קיט: א: אמר רבא: <u>תיתי לי דכי אתא צורבא מרבנן לקמאי לדינא, לא מוּזיגנא רישי אבי סדיא כמה דלא מהפיכנא בזכותיה.</u> אמר מר בר רב אשי: פסילנא ליה לצורבא מרבנן לדינא. מאי טעמא - דחביב עלי כגופאי, ואין אדם רואה חובה לעצמו.</p> <p>שו"ע חושן משפט טו: א: צריך הדיין שיקדים לדון הדין שבא לפניו תחלה, אבל צריך להקדים דין של תלמיד חכם אפילו בא לבסוף; <u>וכן מצוה עליו להפך בזכותו מה שיכול.</u></p>
--	---

Burdens of Proof

<p>10a. Bava Kamma 5:1 If an ox gored a cow [and it died] and its newly born offspring was found [dead] at its side, and it is not known if the cow gave birth before the ox gored, or if after the ox gored the cow gave birth, he [ox's owner] pays half damages for the cow and one quarter damages for the newborn. And if a cow gored an ox and its [cow] newly born young was found at its side, and it is not known if it gave birth before she gored, or if after she gored she gave birth, he [cow's owner] pays half damages from the [value of the] cow and one quarter damages [from the value] of the newborn.</p> <p>10b. B. Bava Kamma 46a R. Judah on behalf of Samuel said: This ruling is the view of Sumchus who held that money, the ownership of which cannot be decided has to be shared [by the parties]. <u>The Sages, however, say that it is a fundamental principle in law that the burden of proof falls on the claimant.</u> Why was it necessary to state 'this is a fundamental principle in law'? — It was necessary to imply that <u>even where the plaintiff is positive and the defendant uncertain it is still the plaintiff on whom falls the burden of proof.</u></p>	<p>10. משנה בבא קמא ה: א: שור שנגח את הפרה ונמצא עוברת בצדה ואין ידוע אם עד שלא נגחה ילדה אם משנגחה ילדה משלם חצי נזק לפרה ורביע נזק לולד וכן פרה שנגחה את השור ונמצא ולדה בצדה ואין ידוע אם עד שלא נגחה ילדה אם משנגחה ילדה משלם חצי נזק מן הפרה ורביע נזק מן הולד:</p> <p>בבלי בבא קמא מו: א: אמר רב יהודה אמר שמואל: זו דברי סומכוס, דאמר: ממון המוטל בספק חולקין, <u>אבל חכמים אומרים: זה כלל גדול בדין המוציא מחבירו עליו הראיה.</u> למה לי למימר זה כלל גדול בדין? אצטריך, דאפילו ניזק אומר ברי ומזיק אומר שמא - המוציא מחבירו עליו הראיה.</p>
<p>11. B. Bava Kamma 113b-114a Rava proclaimed or as others say, R. Huna: [Let it be known to those] who go up to the Land of Israel and who come down from Babylonia that <u>if a son of Israel knows some evidence for the benefit of a heathen, and without being called upon [by him] goes into a heathen court of law and bears testimony against a fellow Israelite he deserves to have a ban pronounced against him, the reason being that heathens adjudicate the payment of money [even] on the evidence of one witness.</u> This holds good if only one witness was concerned but not where there were two. And even to one witness it applies only if he appeared before judges of Magista, but not before the Dawar where the judges similarly impose an oath upon the evidence of a single witness (but don't extract money based on a single witness).</p>	<p>11. בבלי בבא קמא קיג: ב-קיד: א: מכריז רבא, ואיתימא רב הונא, דסלקין לעילא ודנחתינ לתנא: <u>האי בר ישראל דיזע שהדותא לכותי ולא תבעו מיניה, ואזל ואסהיד ליה בדיני דכותי על ישראל חבריה - משמתין ליה. מאי טעמא? דאינהו מפקי ממונא אפומא דחד. ולא אמרן אלא חד, אבל בתרי לא; וחד נמי לא אמרן אלא בדיני דמגיסתא, אבל בי דוואר, אינהו נמי חד אמומתא שדו ליה.</u></p>

<p>12a. Deuteronomy 19:15 One witness is not enough to convict anyone accused of any crime or offense they may have committed. A matter must be established by the testimony of two or three witnesses.</p> <p>12b. B. Pesahim 113b Three the Holy One, blessed be He, hates: he who speaks one thing with his mouth and another thing in his heart; <u>and he who possesses evidence concerning is neighbor and does not testify for him; and he who sees something indecent in his neighbor and testifies against him alone</u>. As it once happened that Tobias sinned and Zigud alone came and testified against him before R. Papa, [whereupon] he had Zigud punished. "Tobias sinned and Zigud is punished!" exclaimed he, 'Even so,' said he to him, 'for it is written, one witness shall not rise up against a man, <u>whereas you have testified against him alone: you merely bring him into ill repute.</u>'</p>	<p>12. דברים יט:טו לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר:</p> <p>בבלי פסחים קיג:ב שלשה הקדוש ברוך הוא שונאן, המדבר אחד בפה ואחד בלב, והיועד עדות בחבירו ואינו מעיד לו, והרואה דבר ערוה בחבירו ומעיד בו יחיד. כי הא דטוביה חטא ואתא זיגוד לחודיה ואסהיד ביה קמיה דרב פפא. נגדיה לזיגוד. אמר ליה: טוביה חטא וזיגוד מינגד? אמר ליה: אין, דכתיב לא יקום עד אחד באיש ואת לחודך אסחדת ביה - <u>שם רע בעלמא קא מפקת ביה.</u></p>
--	---

Exceptions to Burdens of Proof / Standards and Status

<p>13. B. Sotah 3a The School of R. Ishmael taught: <u>Why does the Torah believe one witness in the case of a suspected woman? Because there was some basis for the charge, seeing that he had warned her and she had secluded herself with the man</u>, and one witness testifies that she had 'defiled' [misconducted] herself.</p>	<p>13. בבלי סוטה ג:א תנא דבי רבי ישמעאל: <u>מפני מה האמינה תורה עד אחד בסוטה? שרגלים לדבר, שהרי קינא לה ונסתרה</u>, ועד אחד מעידה שהיא טמאה.</p>
<p>14. B. Ketuvot 27b As in the case of Mari b. Isak [or as some say of Hana b. Isak]: 'To him there came a brother from Be-Hozae and said to him: Give me a share in the property of our father. He answered him: I do not know you. He [the claimant] [then] came to R. Hisda, and he [R. Hisda] said to him: I he [Mari or Hana] answered you well, for it is written: 'And Joseph knew his brethren, and they knew not him (Gen. 42:8).' This teaches that he went away before he had grown a beard and he came back after growing a beard. [Then] he [R. Hisda] said to him: I Go and bring witnesses that you are his brother. <u>He [claimant] answered him [R. Hisda]: I have witnesses, but they are afraid of him [the brother], because he is a powerful man. He [R. Hisda] [then] said to the other man: Go you and bring witnesses that he [claimant] is not thy brother. He [Mari or Hana] answered him [R. Hisda]: Is this the law? [Surely] he who claims must produce evidence! He [R. Hisda] said to him [Mari or Hana]. So I rule for you and all who are powerful like you! But they may also come and lie? Two things they will not do [to be silent regarding the truth and to lie].</u></p>	<p>14. בבלי כתובות כז:ב כי הא דמרי בר איסק, ואמרי לה חנא בר איסק, אתא ליה אחא מבי חוזאה, אי"ל: פלוג לי בנכסי דאבא, אי"ל: לא ידענא לך, אתא לקמיה דרב חסדא, אי"ל: שפיר קאמר לך, דכתיב: ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו, מלמד, שיצא בלא חתימת זקן ובה בחתימת זקן. אי"ל: זיל אייתי סהדי דאחור את, אי"ל: אית לי סהדי ומסתפינו מיניה, דגברא אלמא הוא. אי"ל לדידיה: זיל אייתינהו את דלא אחוד הוא, אי"ל: דינא הכי? המוציא מחבירו עליו הראיה! אי"ל: הכי דאינא לך ולכולהו אלמי חברך; השתא נמי אתו ומשקרי! תרתיה לא עבדי.</p>
<p>15. B. Ketuvot 85a A woman was once obligated to take an oath at the court of Rava, but <u>when R. Hisda's daughter [Rava's wife said to him, 'I know that she is suspected of [taking false] oaths', Rava transferred the oath to her opponent [the claimant].</u></p> <p>On another occasion R. Papa and R. Adda b. Mattena sat in his presence when a bond was brought to him. Said R. Papa to him. 'I know that this bond is paid up'. 'Is there, [Rava] asked him, 'any other man with the Master [to confirm the statement]?' 'No', he replied. 'Although', the other said to him, 'the Master is present [to give</p>	<p>15. בבלי כתובות פה:א ההיא איתתא דאיחייבא שבועה בי דינא דרבא, אמרה ליה בת רב חסדא: <u>ידענא בה דחשוודה אשבועה, אפכה רבא לשבועה אשכנגדה.</u></p> <p>זימנין הוו יתבי קמיה רב פפא ורב אדא בר מתנא, אייתו ההוא שטרא גביה, אי"ל רב פפא: ידענא ביה דשטרא פריעא הוא, אי"ל: איכא איניש אחרינא בהדי דמר? אי"ל: לא, אי"ל: אף על גב דאיכא מר, עד אחד לאו כלום הוא. אי"ל רב אדא בר מתנא: <u>ולא יהא רב פפא כבת רב חסדא?</u></p>

<p>evidence] there is no validity [in the testimony of] one witness'. Said R. Adda b. Mattena to him, 'Should not R. Papa be [deemed as reliable] as the daughter of R. Hisda?' — 'As to the daughter of R. Hisda [he replied] I am certain of her; I am not sure, however, about the Master'. Said R. Papa: Now that the Master has stated [that a judge who can assert,] 'I am certain of a person', may rely upon that person's evidence, I would tear up a bond on the evidence of my son Abba Mar of whose reliability I am certain. 'I would tear up!' Is such an act conceivable? — He rather [meant to say,] 'I would impair a bond on his evidence'.</p>	<p>בת רב חסדא קים לי בגווה, מר לא קים לי בגווה. אמר רב פפא, השתא דאמר מר: קים לי בגווה מילתא היא, כגון אבא מר ברי דקים לי בגווה, קרענא שטרא אפומיה. קרענא ש"ד? אלא, מרענא שטרא אפומיה.</p>
--	---

Right to Face Accuser

<p>16. B. Sotah 21b What is the cunning wicked like? — R. Johanan says: He who explains his case to the judge before the other party to the suit arrives</p>	<p>16. בבלי סוטה כא:ב היכי דמי רשע ערום? אמר רבי יוחנן: זה המטעים דבריו לדיין קודם שיבא בעל דין חברו.</p>
<p>17a. Deuteronomy 1:16 And I charged your judges at that time, "Hear the disputes between your people and judge fairly, whether the case is between two Israelites or between an Israelite and a foreigner residing among you." 17b. B. Sanhedrin 7b "Hear [the causes] between your brethren and judge fairly." This, said R. Hanina, is a warning to the court not to listen to the claims of a litigant in the absence of his opponent; and to the litigant not to explain his case to the judge before his adversary appears.</p>	<p>17. דברים א:טז וְאָצְנָה אֶת שֹׁפְטֵיכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר שָׁמַע בֵּין אֲחֵיכֶם וּשְׁפָטָתָם צָדֵק בֵּין אִישׁ וּבֵין אֲחֵיו וּבֵין גֵּרֹו: בבלי סנהדרין ז:ב שמע בין אחיכם ושפטם - אמר רבי חנינא: אזהרה לבית דין שלא ישמע דברי בעל דין קודם שיבא בעל דין חברו, ואזהרה לבעל דין שלא יטעים דבריו לדיין קודם שיבא בעל דין חברו, קרי ביה נמי שמע בין אחיכם.</p>
<p>18. B. Shevuot 31a How do we know that a judge should not hear the words of one litigant before the other litigant arrives? — Because it is said: From a false matter keep far (Ex. 23:7). And how do we know that a litigant should not explain his case to the judge before the other litigant arrives? — Because it is said: From a false matter keep far. R. Kahana learnt [these deductions] from: Thou shalt not utter [a false report] (Ex. 20:7): thou shalt not cause to be uttered.</p>	<p>18. בבלי שבעות לא:א מנין לדיין שלא ישמע דברי בעל דין (חבירו) קודם שיבא בעל דין חברו? ת"ל: מדבר שקר תרחק. מנין לבעל דין שלא יטעים דבריו לדיין קודם שיבא בעל דין חברו? ת"ל: מדבר שקר תרחק. רב כהנא מתני מלא תשא - לא תשיא.</p>

Parsing Admissible Evidence

<p>19. B. Sanhedrin 9b-10a R. Joseph again said: If a man says that so and so committed sodomy with him against his will, he himself with another witness can combine to testify to the crime. If, however, he admits that he acceded to the act, he is a wicked man [and therefore disqualified from acting as witness] since the Torah says: Put not thy hand with the wicked to be an unrighteous witness (Ex. 23:1). Rava said: Every man is considered a relative to himself, and no one can incriminate himself. Rava said: [If one gives evidence, saying,] So and so has committed adultery with my wife, he and another witness can convict him [the adulterer] but not her [the wife]. What does he intend to teach us thereby? Does he mean to say that only half of a man's evidence is to be considered? Was this not understood from his previous teaching? —</p>	<p>19. בבלי סנהדרין ט:ב-ג:א ואמר רב יוסף: פלוני רבעו לאונסו - הוא ואחר מצטרפין להרגו. לרצונו - רשע הוא, והתורה אמרה אל תשת רשע עד. רבא אמר: אדם קרוב אצל עצמו, ואין אדם משים עצמו רשע. אמר רבא: פלוני בא על אשתי - הוא ואחר מצטרפין להורגו, אבל לא להורגה. - מאי קא משמע לן - דמפליגין בדיבורא, היינו הך! - מהו דתימא: אדם קרוב אצל</p>
---	---

No, for you might have thought that whereas the principle was admitted that one is considered a relative of himself, we did not admit the principle that a man is considered a relative of his wife. Hence this rule.	עצמו - אמרין, אצל אשתו - לא אמרין, קא משמע לן.
---	--

II. Additional Punitive Measures and Social Sanctions

Exercised by the Court

<p>20a. M. Sanhedrin 9:5 One who is lashed [as punishment for a transgression] and then repeats [that transgression], the court incarcerates him and feeds him barley until his stomach bursts. One who kills someone in the absence of witnesses, they incarcerate him and feed him sparing bread and scant water.</p> <p>20b. B. Sanhedrin 81b How do we know [that he committed murder]? — Rav said: On a 'disjoined' evidence [the murder was witnessed by two persons who were not standing together]. Samuel said: Without a warning. R. Hisda said in Abimi's name: Through witnesses who were disproved as to the minor circumstances [of the crime], but not on the vital points. As we learned: It once happened that Ben Zakkai examined [the witnesses] as to the stalks of the figs.</p> <p>And fed 'bread of adversity and water of affliction'. why does this Mishnah teach, and fed with bread of adversity and water of affliction', whilst the former teaches, he is placed by Beth Din in a cell and fed with barley bread until his stomach bursts? — R. Shesheth answered: in both cases he is fed with 'bread of adversity and water of affliction' for his intestines to shrink [thus blocking the passage], and then he is fed with barley bread until his stomach bursts.</p>	<p>20. משנה סנהדרין ט:ה מי שלקה ושנה בית דין מכניסים אותו לכיפה ומאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת ההורג נפש שלא בעדים מכניסין אותו לכיפה ומאכילין אותו לחם צר ומים לחץ:</p> <p>בבלי סנהדרין פא:ב מנא ידעינן? - אמר רב: בעדות מיוחדת. ושמואל אמר: שלא בהתראה. ורב חסדא אמר אבימי: כגון דאיתכחוש בבדיקות, ולא איתכחוש בחקירות. כדתנן: מעשה ובדק בן זכאי בעוקצי תאנים. ומאכילין אותו לחם צר ומים לחץ. מאי שנה הכא דקתני נותנין לו לחם צר ומים לחץ, ומאי שנה התם דקתני מאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת? - אמר רב ששת: אידי ואידי נותנין לו לחם צר ומים לחץ עד שיוקטן מעיינו, והדר מאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת.</p>
<p>21. B. Yevamot 90b Come and hear: R. Elazar b. Jacob stated, 'I heard that even without any Pentateuchal [authority for their rulings]. Beth din may administer flogging and [death] penalties; not, however, for the purpose of transgressing the words of the Torah but in order to make a fence for the Torah. And it once happened that a man rode on horseback on the Sabbath in the days of the Greeks, and he was brought before Beth din and was stoned; not because he deserved this penalty, but because the exigencies of the hour demanded it. And another incident occurred with a man who had intercourse with his wife under a fig tree, and he was brought before Beth din and flogged; not because he deserved such a penalty, but because the exigencies of the hour demanded it! To safeguard a cause is different.</p>	<p>21. בבלי יבמות צ:ב ת"ש, א"ר אלעזר בן יעקב: שמעתין, שב"ד מכין ועונשין שלא מן התורה, ולא לעבור על דברי תורה - אלא לעשות סייג לתורה; ומעשה באדם אחד שרכב על סוס בשבת בימי יונים, והביאוהו לב"ד וסקלוהו, לא מפני שראוי לכך - אלא שהשעה צריכה לכך; ושוב מעשה באדם אחד שהטיח באשתו תחת התאנה, והביאוהו לבית דין והלקוהו, לא מפני שראוי לכך - אלא שהשעה צריכה לכך! מיגדר מילתא שאני.</p>
<p>22a. B. Kiddushin 81a Rav said: We administer lashes on account of an evil rumor, because it is said. "Nay [all], my sons for it is no good report that I hear (1 Sam. 2:24)."</p> <p>22b. Rambam Sanhedrin 24:5 Similarly, at any time, and in any place, a court has the license to give a person lashes if he has a reputation for immorality and people gossip about him, saying that he acts licentiously. This applies provided the rumor is heard continuously, as we explained, and he does not have</p>	<p>22. בבלי קידושין פא:א אמר רב: מלקין על לא טובה השמועה, שנאמר: אל בני כי לא טובה השמועה.</p> <p>רמב"ם סנהדרין כד:ה וכן יש לבית דין בכל מקום ובכל זמן להלקות אדם ששמועתו רעה והעם מרננים עליו שהוא עובר על העריות והוא שיהיה קול שאינו פוסק כמו שביארנו ולא יהיו אלו אויבים ידועים שמוציאין עליו</p>

any known enemies who would spread this unfavorable report. Similarly, a person with such an unsavory reputation may be humiliated and scorn may be heaped on his mother in his presence.	שמועה רעה, וכן מבזין את זה ששמועתו רעה ומחרפין את יולדתו בפניו.
---	---

Social Sanctions

<p>23. B. Niddah 61a Rava observed: As to bad speech, though one should not accept it one should nevertheless take note of it (lit. "suspect"). There were certain Galileans about whom a rumor was spread that they killed a person. They came to R. Tarfon and said to him, 'Will the Master hide us?' 'How', he replied, 'should I act? Should I not hide you, they would see you. Should I hide you, I would be acting contrary to the statement of the Rabbis, "As to slander, though one should not accept it, one should take note of it." Go you and hide yourselves.'</p>	<p>23. בבלי נדה סא:א אמר רבא: האי לישנא בישא, אף על פי דלקבולי לא מבעי - מיחש ליה מבעי. הנהו בני גלילא דנפק עליהו קלא דקטול נפשא, אתו לקמיה דרבי טרפון, אמרו ליה: לטמרינן מר! אמר להו: היכי נעביד? אי לא אטמרינכו - חזו יתייכו, אטמרינכו - הא אמור רבנן האי לישנא בישא, אף על גב דלקבולי לא מבעי - מיחש ליה מבעי, זילו אתון טמרו נפשיכו.</p>
<p>24. B. Megillah 25b Rav Ashi said: One whose reputation is tarnished, [he is known as a philanderer], it is permitted to humiliate him by calling him <i>gimmel sin</i>, [acronym for <i>girta sarya</i>, son of a putrid harlot]</p>	<p>24. בבלי מגילה כה:ב אמר רב אשי: האי מאן דסנאי שומעניה שרי ליה לבזויה בגימ"ל ושי"ן.</p>

Sanctioning Teachers

<p>25. B. Bava Batra 21b Rava further said: A teacher of young children, a vine-dresser, a [ritual] slaughterer, a blood-letter, and a town scribe are all liable to be dismissed immediately. The general principle is that anyone whose mistakes cannot be rectified is liable to be dismissed immediately [if he makes one].</p>	<p>25. בבלי בבא בתרא כא:ב ואמר רבא: מקרי ינוקא, שתלא, טבחא, ואומנא, וסופר מתא - כולן כמותרין ועומדין נינהו. כללא דמילתא: כל פסידא דלא הדר - מותרה ועומד הוא.</p>
<p>26. B. Gittin 36a For Amemar has said: The law is that even according to those who hold that a vow made in the presence of a company cannot be annulled, one made on the authority of a company cannot be annulled. This, however, is the case only with a vow relating to some optional action, but if it interferes with a religious duty, it can be annulled. A case in point is that of the teacher of children whom R. Aha bound by a vow on the authority of a company [to give up teaching], because he maltreated the children, but Ravina reinstated him because no other teacher could be found as thorough as he was.</p>	<p>26. בבלי גיטין לו:א דאמר אממר, הלכתא: אפילו למאן דאמר נדר שהודר ברבים - יש לו הפרה, על דעת רבים - אין לו הפרה. והני מילי לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה - יש לו הפרה, כי הוא מקרי דרזקי דאדרה רב אחא על דעת רבים, דהוה פשע בינוקי, ואהדרה רבינא, דלא אישתכח דדייק כוותיה.</p>

Sanctioning Rabbinic Scholars

<p>27. B. Mo'ed Katan 17a There was once a certain Collegiate whose reputation was objectionable. Said R. Judah, How is one to act? To put the ban on him [we cannot], as the Rabbis have need of him [as an able teacher]. Not to put the ban on him [we cannot afford] as the name of Heaven is being profaned. Said he to Rabbah b. Bar Hana, Have you heard aught on that point? He replied: 'Thus said R. Johanan: What means the text, For the priest's lips should keep knowledge and they should seek the law at his mouth; for he is the messenger of the Lord of Hosts (Mal. 2:7)? [It means, that] if the Master is like unto a messenger of the Lord of Hosts, they should seek the law at his mouth; but if [he be] not, they</p>	<p>27. בבלי מועד קטן יז:א הווא צורבא מרבנן דהוה סנו שומעניה. אמר רב יהודה: היכי ליעביד? לשמתיה - צריכי ליה רבנן, לא לשמתיה - קא מיתחיל שמה דשמיא. אמר ליה לרבה בר בר חנה: מידי שמיע לך בהא: אמר ליה: הכי אמר רבי יוחנן, מאי דכתיב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא אם דומה הרב למלאך ה' - יבקשו תורה מפיו. ואם לאו - אל יבקשו תורה מפיו. שמתיה רב יהודה.</p>
---	---

<u>should not seek the law at his mouth?.</u> [Thereupon] <u>R. Judah pronounced the ban on him.</u>	
--	--

Sanctioning Head of the Court

<p>28. B. Moed Katan 17a Said R. Huna, At [one of the Synods at] Usha they made a regulation that if the Av Beth Din committed an offence he was not to be [formally] ‘separated’, but someone was to tell him, Save your dignity and remain at home (2 Kings 14:10). Should he again offend they ‘separate’ him, because [otherwise there would be] a profanation of the Name [of God].</p> <p>And this is at variance with Resh Lakish; for Resh Lakish said: If a scholar-disciple has committed an offensive deed they do not ‘separate’ him publicly, because it is said: Therefore shalt thou stumble’ in the day and the prophet also shall stumble with thee in the night, [that is to say], Keep it dark, like night.</p>	<p>28. בבלי מועד קטן יז:א אמר רב הונא : באושא התקינו : אב בית דין שסרח - אין מנדין אותו, אלא אומר לו : הכבד ושב בביתך. חזר וסרח - מנדין אותו, מפני חילול השם.</p> <p>ופליגא דריש לקיש. דאמר ריש לקיש : תלמיד חכם שסרח - אין מנדין אותו בפרהסיא, שנאמר וכשלת היום וכשל גם נביא עמד לילה - כסהו כלילה. מר זוטרא חסידא, כי מיחייב צורבא מרבנן שמתא - ברישא משמית נפשיה, והדר משמית לדידיה. כי הוה עייל באושפיזיה - שרי ליה לנפשיה והדר שרי ליה לדידיה.</p>
---	--

Extra Concern for Desecration of God’s Name

<p>29. B. Bava Kamma 113b [A gentile’s] lost article is permissible, for R. Hama b. Guria said that Rav stated: Whence can we learn that the lost article of a gentile is permissible? Because it says: And with all lost thing of thy brother's (Deut 22:3): it is to your brother that you make restoration, but you need not make restoration to a heathen...It was taught: <u>R. Phinehas b. Yair said that where there was a danger of causing a profanation of the Name, even the lost article of a heathen is forbidden.</u></p>	<p>29. בבלי בבא קמא קיג:ב אבידתו מותרת, דאמר רב חמא בר גוריי אמר רב : מנין לאבידת הכנעני שהיא מותרת? שנאמר : לכל אבדת אחיך, לאחיך אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר לכנעני...תניא, <u>ר' פנחס בן יאיר אומר : במקום שיש חילול השם, אפי' אבידתו אסור.</u></p>
---	--

IV. Consequences of False Accusations

<p>30a. Exodus 4:1 Moses answered, “What if they do not believe me or listen to me and say, “The Lord did not appear to you?”</p> <p>30b. B. Shabbat 97a Resh Lakish said: <u>He who entertains a suspicion against the innocent is bodily afflicted,</u> for it is written, [And Moses ... said,] But, behold, they will not believe me; but it was known to the Holy One, blessed be he, that Israel would believe. Said He to him: They are believers, [and] the descendants of believers, whereas thou wilt ultimately disbelieve. They are believers, as it is written, and the people believed; the descendants of believers: and he [Abraham] believed in the Lord. Thou wilt ultimately disbelieve, as it is said, [And the Lord said unto Moses and Aaron,] Because ye believed not in me. Whence [is it learnt] that he was smitten? — Because it is written, And the Lord said furthermore unto him, Put now thine hand into thy bosom, etc.</p>	<p>30. שמות ד:א ויַעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהוּן לֹא יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה אֱלֹהִים קִנְיָן:</p> <p>בבלי שבת צז:א אמר ריש לקיש : <u>החושד בכשרים לוקה בגופו,</u> דכתיב והן לא יאמינו לי וגו', וגליא קמי קודשא בריך הוא דמהימני ישראל. אמר לו : הן מאמינים בני מאמינים, ואתה אין סופך להאמין. הן מאמינים - דכתיב ויאמן העם, בני מאמינים והאמין בה'. אתה אין סופך להאמין - שנאמר יען לא האמנתם בי וגו'. ממאי דלקה - דכתיב ויאמר ה' לו עוד הבא נא ידך בחיקך וגו'.</p>
<p>31. B. Ketuvot 67b-68a R. Hanina had a poor man to whom he regularly sent four zuz on the Eve of every Sabbath. One day he sent that sum through his wife who came back and told him [that the man was in] no need of it. 'What [R. Hanina asked her] did you see?' [She replied:] I heard that he was</p>	<p>31. בבלי כתובות סז:ב-סח:א רבי חנינא, הוה ההוא עניא דהוה רגיל לשדורי ליה ארבעה זוזי כל מעלי שבתא. יומרא חד שדרינהו ניהליה ביד דביתהו, אתאי אמרה ליה : לא צריך. מאי חזית? שמעי דהוה קאמרי ליה : במה אתה סועד,</p>

<p>asked, 'On what will you dine; on the silver [colored] cloths or on the gold [colored] ones?' 'It is in view of such cases' [R. Hanina] remarked, 'that R. Eleazar said: Come let us be grateful to the rogues for were it not for them, we would have been sinning every day, for it is said in Scripture, And he cry unto to the Lord against thee, and it be sill unto thee (Deut. 15:9).</p>	<p>בטלי כסף או בטלי זהב? אמר, היינו דאמר רבי אלעזר: בואו ונחזיק טובה לרמאין, שאלמלא הו היינו חוטאין בכל יום, שנאמר: וקרא עליך אל ה' והיה בך חטא.</p>
--	---

Repentance and Rehabilitation

<p>32a. M. Bava Kamma 8:7 Even when he gives him [the payment], he will not be forgiven until he seeks it [pardon] from him, as it says, "Therefore, restore [Abraham's] wife[—he is a prophet and will intercede for you]" (Genesis 20:7). And from where do we know the forgiver should not be cruel? As it says, "Abraham prayed to God and God healed Avimelech" (Genesis 20:17).</p> <p>And from where do we know the forgiver should not be cruel? As it says, "Abraham prayed to God and God healed Avimelech" (Genesis 20:17).</p> <p>32b. B. Bava Kamma 92a Our Rabbis taught: All these fixed sums stated above specify only the payment [civilly due] for degradation. For regarding the hurt done to the pain of the plaintiff, even if the offender should bring all the 'rams of Nebaioth' (Is. 60:7) in the world, the offence would not be forgiven until he asks him for pardon, as it is written: Now therefore restore the man's wife for he is a prophet and he will pray for thee.</p>	<p>32. משנה בבא קמא ח: אף על פי שהוא נותן לו אין נמחל לו עד שיבקש ממנו שנאמר (בראשית כ') ועתה השב אשת וגומר ומנין שלא יהא המוחל אכזרי שנאמר (שם) /בראשית כ') ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך</p> <p>ומנין שלא יהא המוחל אכזרי שנאמר (שם) /בראשית כ') ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך וגומר</p> <p>בבלי בבא קמא צב:א ת"ר: כל אלו שאמרו - דמי בושתו, אבל צערו - אפי' הביא כל אילי נביות שבעולם, אין נמחל לו עד שיבקש ממנו, שנאמר: השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך.</p>
<p>33. B. Sanhedrin 25a A certain slaughterer was found to have passed a <i>terefah</i> [as fit for food], so R. Nahman disqualified and dismissed him. Thereupon he went and let his hair and nails grow. Then R. Nahman thought of reinstating him, but Rava said to him: Perhaps he is only pretending [repentance]. What then is his remedy? — The course suggested by R. Iddi b. Abin, who said: He who is suspected of passing terefoth cannot be rehabilitated unless he leaves for a place where he is unknown and finds an opportunity of returning a lost article of considerable value, or of condemning as terefab meat of considerable value, belonging to himself.</p>	<p>33. בבלי סנהדרין כה:א ההוא טבחא דאשתכח דנפקא טריפתא מתותי ידיה, פסליה רב נחמן ועבריה. אזל רבי מוזה וטופריה. סבר רב נחמן לאכשוריה. אמר ליה רבא: דילמא איערומי קא מערים? - אלא מאי תקנתיה? כדרב אידי בר אבין. דאמר רב אידי בר אבין: החשוד על הטריפות - אין לו תקנה עד שילך למקום שאין מכירין אותו, ויחזיר אבידה בדבר חשוב, או שיוציא טריפה מתחת ידו בדבר חשוב משלו.</p>
<p>34. B. Yoma 86b How is one proved a repentant sinner? — Rav Judah said: If the object which caused his original transgression comes before him on two occasions, and he keeps away from it. Rav Judah indicated: With the same woman, at the same time, in the same place.</p>	<p>34. בבלי יומא פו:ב היכי דמי בעל תשובה? אמר רב יהודה: כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם ראשונה ושניה וניצל הימנה, מחוי רב יהודה: באותה אשה, באותו פרק, באותו מקום.</p>

<p>35a. Leviticus 25:17 Do not take oppress each other, but fear your God. I am the Lord your God.</p> <p>35b. M. Bava Metiza 4:10 Just as there is oppression regarding commerce, so too there is oppression regarding words. One should not say to [a merchant], "How much is this object?" if he does not want to buy. <u>If someone was a penitent, one should not say to him, "Remember your former actions."</u> If someone is the child of converts, one should not say to him: "Remember the deeds of your ancestors." As is written (Exodus 22:20): "You shall neither deceive a stranger, nor oppress him."</p>	<p>35. ויקרא כה:יז וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ וְיִרְאַתָּה מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְקֹוֹק אֱלֹהֵיכֶם:</p> <p>משנה בבא מציעא ד:י כשם שאונאה במקח וממכר כך אונאה בדברים לא יאמר לו בכמה חפץ זה והוא אינו רוצה ליקח אם היה בעל תשובה לא יאמר לו זכור מעשיך הראשונים אם הוא בן גרים לא יאמר לו זכור מעשה אבותיך שנאמר (שמות כב) וגר לא תונה ולא תלחצנו</p>
--	--

V. Deus Ex Machina / God's Role in Affecting Justice

<p>36. B. Sanhedrin 37b It has been taught: R. Simeon b. Shatah said: May I never see comfort if I did not see a man pursuing his fellow into a ruin, and when I ran after him and saw him, sword in hand with blood dripping from it, and the murdered man writhing, I exclaimed to him: Wicked man, who slew this man? It is either you or I! But what can I do, since thy blood [i.e., life] does not rest in my hands, for it is written in the Torah, At the mouth of two witnesses etc., shall he that is to die be put to death? May he who knows one's thoughts exact vengeance from him who slew his fellow! It is related that before they moved from the place a serpent came and bit him [the murderer] so that he died.</p> <p>But should this man [have died] through a serpent? Did not R. Joseph say, and so too it was taught in the school of Hezekiah: From the day the Temple was destroyed, although the Sanhedrin was abolished, the four modes of execution were not abolished? They were not abolished, [you say,] but surely they were! — <u>But the law of the four modes of execution was not abolished: He who is worthy of stoning either falls from the roof, or is trampled to death by a wild beast; he who merits burning either falls into the fire or is bitten by a serpent; he who is worthy of decapitation is either delivered to the [gentile] Government or brigands attack him; he who is worthy of strangulation is either drowned in a river or dies of suffocation?</u> — I will tell you: that man was guilty of another crime, for a Master said: One who incurs two death penalties imposed by Beth din is executed by the severer.</p>	<p>36. בבלי סנהדרין לז:ב תניא, אמר רבי שמעון בן שטח: אראה בנחמה אם לא ראיתי אחד שרץ אחר חבירו לחורבה, ורצתי אחריו, וראיתי סייף בידו ודמו מטפטף והרוג מפרפר, ואמרתי לו: רשע, מי הרגו לזה? או אני או אתה. אבל מה אעשה שאין דמך מסור בידי, שהרי אמרה תורה על פי שנים עדים יומת המת - היודע מחשבות יפרע מאותו האיש שהרג את חבירו. אמרו: לא זזו משם עד שבא נחש והכישו, ומת.</p> <p>והאי בר נחש הוא? והאמר רב יוסף, וכן תני דבי חזקיה: מיום שחרב בית המקדש, אף על פי שבטלה סנהדרי - ארבע מיתות לא בטלו. - לא בטלו? והא בטלו! - אלא: דין ארבע מיתות לא בטלו. מי שנתחייב סקילה - או נופל מן הגג, או חיה דורסתו. מי שנתחייב שריפה - או נופל בדליקה, או נחש מכיש. מי שנתחייב הריגה - או נמסר למלכות, או ליסטין באין עליו. מי שנתחייב חנק - או טובע בנהר, או מת בסרונכי. - אמרי: ההוא חטא אחריתי הוה ביה. דאמר מר: מי שנתחייב שתי מיתות בית דין - נידון בחמורה</p>
<p>37. Deuteronomy Rabbah Shofetim 5:5 What is the force of judges and officers? The Sages say: [it implies that] the officer must be [as much beyond reproach] as the judge; that his own deeds should make him worthy of applying the staff and the lash to others; that the man administering punishment should never himself be meriting punishment.</p> <p>Another explanation: R. Eliezer says: in a place where there is judging there will be no further judging, but in a place where there is no judging there will be further judging. And what is meant by this? <u>R. Eliezer explains: If justice is carried out [on earth] below there will be no further judging [in heaven] above, but if there is no justice below there will be judging above.</u></p>	<p>37. דברים רבה פרשה ה:ה מהו שופטים ושוטרים רבנן אמרי שיהא השוטר כשופט כשיהו המעשים כנגד המקל והרצועה ושלא יהא המכה צריך ללקות</p> <p>ד"א ר' אליעזר אומר במקום שיש דין אין דין ובמקום שאין דין יש דין ומהו כן אלא אמר ר"א אם נעשה הדין למטה אין הדין נעשה למעלה ואם לא נעשה הדין למטה הדין נעשה למעלה.</p>